

[Finansministeren.]

gøre det; men vort Land er inde i saadanne Forhold, at man nok kan forlange, at Oppositionen tænker sig nogle Gange om; inden den skaber en Stemning som den, der her er Tale om at skabe: at det er nødvendigt at stille saadanne Krav til Staten, som enhver ved ikke kan opfyldes; det vil med andre Ord sige, at man offentlig forkynder, telegraferer, meddeler til andre Lande; at den danske Stat ikke kan svare til de Krav, der maa stilles til den; ja, det vil vel med andre Ord sige, at den danske Stat er insolvent.

Jeg benytter Lejligheden til at fremhæve, at en saadan Politik bør man i hvert Tilfælde ikke overdrive i vanskelige Situationer som denne. Og naar man samtidig søger at bringe den i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kronefald, synes jeg, at det bliver endnu betænkligere. Derfor vil jeg advare navnlig det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) mod at fortsætte. Ellers bliver det i hvert Fald nødvendigt overfor Offentligheden at fremsætte Udtalelser, som paa en saadan Maade tager Afstand fra den Slags Ting, at det bliver klart, at de Folk, der fører saadan Tale, er mere landsskadelige end den Regering, der sidder i Øjeblikket.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, da det forekommer mig, at selv om man vil drive Partipolitik — hvad enhver Opposition har Lov til at gøre —, er der visse Situationer, hvor man ikke har Lov til at drive en saadan Partipolitik, som faar Virkninger ud over vort Lands Grænses, og som kan komme til at ramme alle Dele af vort Land i en saadan Grad, at man maaske selv kan komme til at fortryde det, selv om man har opnaaet en politisk Fordel derved.

Hauch: Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister; hvis Tales Alvor jeg ingenlunde underkender, og jeg skal tilføje, at de Hovedsynspunkter, som han gør gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilliden udefra til vort Land, kan jeg fuldt og helt dele. Men den højtærede Finansminister har jo ikke haft Lejlighed til at være til Stede under hele Forhandlingen i Dag og har derfor heller ikke haft de Forudsætninger, han skulde have, for at forstaa, hvorfor Forhandlingen nu sluttelig er kommet til at dreje sig om dette Spørgsmaal. Det skal jeg ganske lade ligge, for det er noget, som Landstingstidenden tilstrækkelig tydeligt vil vidne om.

Jeg vender mig saa til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Ministers naturlige og medfødte Beskedenhed løb af med ham, naar han forudsatte, at jeg havde tænkt paa at udtale en Mistillid til Landets Mønt, til Landets Krone. Det er noget, jeg aldrig har gjort; det er aldrig faldet mig ind. Men jeg har sagt, at dersom den nuværende Regering fortsætter den Udgiftspolitik, som vi er inde paa, vil det faa Følger. Enten vil Landet blive fuldkommen forarmet og ikke være i Stand til ogsaa ud i Fremtiden at opretholde den sociale Lovgivning, som vi ellers har været glade ved og stolte af her i Landet, eller ogsaa maa Ministeriet virkelig skride til ikke alene at foretage Nedsættelser paa Finansloven — for det forslaar jo aldeles ikke —, men foretage Revision af betydningsfulde Udgiftslove, og jeg nævner i denne Forbindelse, for at intet skal være unævnt, at selv saadanne Love som de sociale Love utvivlsomt ikke fuldkomment vil kunne undgaa at komme ind under de Betragtninger, som under de nuværende Forhold fører til en Nedsættelse. Og jeg skal i samme Forbindelse nævne Lønningslovene.

Derfor er det, jeg siger: Denne Regering maa snart komme til Klarhed over, hvilken Politik den vil føre, om den vil føre en Politik, der medfører en virkelig dybtgaaende Nedsættelse af Udgifterne, saaledes at disse tilpasses efter Indtægtsmulighederne, eller om den vil lade 7 og 5 være lige og løbe den uhyre Risiko, at vi kommer ud for en Tyndslidning af Mønten. Det er det, der har været Tale om, og det er det, Diskussionen er kommet ind paa. Den højtærede Indenrigsminister har ikke villet svare paa mit direkte Spørgsmaal. Jeg skal ikke gentage det. Jeg føler mig i denne Henseende tilfredsstillet ved de Udtalelser, som er fremsat af den højtærede Finansminister.

Villemoes: Da vi nu har hørt den højtærede Finansminister udtale sig om Forholdene, vil jeg gerne rette en kort Forespørgsel til den højtærede Finansminister — jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil eller kan besvare den med det samme. Den gaar kun ud paa dette: Dersom Forholdet mellem Nationens Indtægter og Udgifter vedbliver at være, som det er i Øjeblikket, dersom dette Forhold ikke bliver reguleret eller tilpasset, formoder den højtærede Finansminister da, at vi kan blive ved at beholde den Kronekurs, vi nu har, eller ikke? Det vilde jeg sætte megen Pris paa at høre noget om.